

Η ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ Κ.ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Την 18η Δεκεμβρίου ε.έ, Κυριακή προ της Χριστού γεννήσεως, η **Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄** εχοροστάτησε κατά τον Όρθρο, προηγήρχε της Πατριαρχικής Θείας Λειτουργίας και κατά την διάρκεια αυτής ετέλεσε την χειροτονία του Θεοφ. Επισκόπου Βαβυλώνος κ. Θεοδώρου, στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό Αγίου Νικολάου Καΐρου.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του θεοφιλεστάτου συμμετείχαν οι Σεβ. Μητροπολίτες, Ερμουπόλεως κ.Νικόλαος, Κισάμου και Σελίνου κ.Αμφιλόχιος, Μέμφιδος κ. Νικόδημος, Πηλουσίου κ. Νήφων, Ιεραπύτνης και Σητείας κ.Κύριλλος και Καρθαγένης κ. Μελέτιος, ενώ συμπροσευχόμενος παρέστη ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραϊθώ κ.Δαμιανός. Παρευρέθησαν ο Εξοχ. Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος και υπεύθυνος θεμάτων Αποδήμου Ελληνισμού κ.Τέρενς Κουίκ, ο Εξοχ. Πρέσβυς της Ελλάδος στην Αίγυπτο κ. Μιχαήλ-Χρήστος Διάμεσης, ο Εξοχ. Πρέσβυς της Κύπρου στην Αίγυπτο κ.Χάρης Μορίτσης, ο Εντιμ. Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ.Χρήστος Καβαλής και λοιποί Πρόεδροι των Αραβοφώνων κοινοτήτων, σύλλογοι και φορείς της Ελληνικής Παροικίας, εκπρόσωποι της Κοπτικής και Αγγλικανικής Εκκλησίας. Τον Ναό κατέκλυσαν εκτός από τους πιστούς της παροικίας, όμιλος προσκυνητών εκ Κρήτης, οι οποίοι ταξίδευσαν για να παρευρεθούν στην χειροτονία.

Ο Μακαριώτατος, κατά την ομιλία Του, με συγκίνηση είπε τα εξής:

«θεοφιλέστατε εψηφισμένε Επίσκοπε Βαβυλώνος και εν Κυρίω αγαπητέ αδελφέ κ. Θεόδωρε,

Είναι βαθειά συνείδηση της Αγίας μας Εκκλησίας, ότι θεμέλιον κάθε πνευματικής προόδου, είναι η εξαντλητική αίσθηση της πτωχείας μας. Εξάλλου σύμφωνα με το βιβλίο των Παροιμιών της Παλαιάς Διαθήκης **«ο Κύριος υπερηφάνους αντιτάσσει, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν»**, (Παρ. 3, 34). Όποιος, δηλαδή, προσπαθεί με την δύναμη της λογικής και αποθεώνοντας την φιλοσοφία, να προσεγγίσει τον ταπεινό θεό της Αγάπης, αυτός αντικειμενοποιεί τον θεό, τον βάζει στο μικροσκόπιο σαν αντικείμενο μελέτης και τελικά μένει με τα χέρια του αδειανά, ενώ όποιος, υπηρετεί ταπεινά και αθόρυβα την εικόνα του θεού, που είναι ο άνθρωπος, αυτός δέχεται την πλημμύρα της χάριτος του θεού στην καρδιά του, και την σκορπίζει έπειτα πλούσια στους ανθρώπους. Αυτήν την ίδια αλήθεια, επί το ποιητικότερον, εγκρύπτει και το τροπάριον των στιχηρών της εορτής των Θεοφανείων ως εξής: **«δια καταδύσεως η προς Θεόν ημών άνοδος γίνεται»**, πρέπει δηλαδή, να καταδυθούμε στην άβυσσο της ταπεινώσεως για να αναδυθούμε στην σφαίρα της θείας χάριτος του θεού.

Αγαπητέ μου π. Θεόδωρε,

Από τρυφερής ηλικίας σε γνώρισα, στον Ναό της Παναγίας της Σελλιανής, στην κοινή μας γενέτειρα στην Κρήτη, όταν ήσουν 9 ετών. Τότε, στα αγνά παιδικά σου μάτια, διείδα τον πόθο σου για την αφιέρωση στην Εκκλησία του Χριστού. Και πράγματι, όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, κατέθεσες την επιθυμία σου να αφιερωθείς ολοκληρωτικά στην Εκκλησία, στον ήδη Μακαριστό Γέροντά σου, Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κυρό Ευγένιο, για να λάβεις από τα τίμια χέρια του, την Μοναχική σου κουρά και τις δύο χειροτονίες σου, εις Διάκονο και Πρεσβύτερο αλλά και το οφίκκιον του Αρχιμανδρίτου. Είναι, παιδί μου, Θεόδωρε, μεγάλη η συγκίνησή μου, γιατί έχουμε και οι δύο το όνομα του κοινού Γέροντά μας, Μακαριστού Μητροπολίτου Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κυρού Θεοδώρου Τζεδάκη, του διαπρεπούς Ιεράρχου, με την τεράστια ιστορική γνώση και θεολογική μόρφωση, την πληθωρική προσωπικότητα, με την καλοσύνη

και την αγαθότητα που σε έκαναν να τον αγαπήσεις αμέσως. Αλλά και συ παιδί μου, θεόδωρε, με την καλοσύνη και την αγαθότητά σου υπηρέτησες από διάφορες θέσεις την Εκκλησία, τόσο στην Γαλλία, κοντά στον αγαπητό μας αδελφό Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, αλλά και στο Ντέρμπαν της Νοτίου Αφρικής.

Και αργότερα, όταν ο Πανάγαθος Θεός το θέλησε, ήλθες πλησίον μου, αποδεικνύοντας επί σειρά ετών, την αφοσίωσιν και υπακοήν σου στην Αλεξανδρινήν Εκκλησία και τον Προκαθημένον αυτής και ειδικά στο Κάϊρο, όπου αθόρυβα, με την υπευθυνότητα του χαρακτήρος σου και την υπακοή σου, υπηρέτησες το Πατριαρχείο και μάλιστα από την θέση του Μεγάλου Εκκλησιάρχου, ως υπεύθυνος του τελετουργικού και της ευταξίας της Εκκλησίας μας.

Και ιδού, η χάρις του Παναγάθου Θεού, επιβλέψασα εις την αγαπώσαν καρδίαν σου, ενέπνευσεν την αγιωτάτην Σύνοδον της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, τη προτροπή του Προκαθημένου αυτής, να σε ψηφίσει Βοηθόν Επίσκοπον Βαβυλώνας, εκτιμώντας την αθόρυβη διακονία σου, την αφοσίωσή σου, αλλά και την τιμιότητά σου και να σου αναθέσει το διακόνημα του Πατριαρχικού Επιτρόπου Καΐρου, μια θέση απ' όπου, σε συνεργασία πάντοτε με τον Μητροπολίτην Μέμφιδος κ. Νικόδημον, θα ευρίσκεσαι στην εμπροσθοφυλακή του Πατριαρχείου μας, θέτοντάς σε «ως λύχνον επί την λυχνίαν», (Λουκ. ια , 33).

Αγαπητέ μου, π. θεόδωρε,

Στην προσωπικήν σου Πεντηκοστή, στην εις Επίσκοπον χειροτονίαν σου, μαζί με την αγάπη όλων μας που ήλθαμε να χαρούμε μαζί σου, αοράτως παρίστανται και όλη η χορεία των μεγάλων Αγίων της καθ' ημάς Εκκλησίας της Αλεξανδρείας, των μεγάλων Ιεραρχών μας και Οικουμενικών Διδασκάλων και των Οσίων Αββάδων της ερήμου της Θηβαΐδος. Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να σου χαρίσει στην Αρχιερατική σου πορεία, την ανεξικακία, την σοφία και την ελεήμονα καρδιά των Αγίων αυτών Ιεραρχών μας, την απλότητα, την υπομονή και την πραότητα των Αγίων Αββάδων μας.

Να ξέρεις ότι η πατρική μου αγάπη θα είναι πάντα μαζί σου, δίπλα σου, όπως και η αγάπη και η προσευχή των ψηφισάντων σε Αγίων Αρχιερέων, σε κάθε βήμα της αρχιερατικής σου πορείας. Σ' αυτόν τον κόσμο που γίνεται όλο και πιο απάνθρωπος, γίνε κήρυξ της ελπίδας προς τον Ελεήμονα Θεό. Ως χριστιανοί έχουμε το προνόμιο να είμαστε χαρούμενοι άνθρωποι. Ο ίδιος ο Κύριός μας αμέσως μετά την Ανάστασή Του, η πρώτη λέξη που είπε, ήταν «χαίρετε». Ο λυπημένος και απελπισμένος άνθρωπος είναι ο πιο άδικος απέναντι στον Θεό. Αυτή την μεγάλη αλήθεια, με απλά λόγια δίδασκε και ο πρόσφατα ανακηρυχθείς Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, λέγοντας: « **όση κι αν είναι η πτώση μας και η πίκρα μας από τα πολλά προβλήματα της ζωής, ποτέ δεν πρέπει να χάνουμε την εσωτερική χαρά μας, την οποία έχουμε, διότι ο Χριστός είναι ζων και παρών στη ζωή μας**»!

Έχουμε υποχρέωση να προχωρούμε με χαρά πάντα εμπρός, εμπνέοντας τους αδελφούς μας πως ο Θεός δίνει λύσεις εκεί που σταματά η ανθρώπινη λογική και αδυναμία. Μόνο έτσι θα ανακαλύψουμε το αυθεντικό ανθρώπινο πρόσωπο, που ποτέ δεν είναι προβλέψιμο. Στην διαπίστωση της διαφορετικότητας, να μην τρομάζουμε αλλά να χαιρόμαστε με την έκπληξη της δυνατότητας εξεύρεσης συνάντησης με τον άλλον, τον αδελφό μας, σε πολλαπλά επίπεδα, γιατί στον πνευματικό κόσμο δεν υπάρχει μονοτονία και πλήξη. Και η εν Χριστώ ενότητα δεν φοβάται την διαφορετικότητα, αλλά αυτή την νοηματοδοτεί και την εμπλουτίζει! Αυτήν την έμπνευση χρειάζεται ο σύγχρονος άνθρωπος, και αυτή είναι η μεγαλύτερη προσφορά της Εκκλησίας μας στην σκληρή πραγματικότητα της εποχής μας.

Σ' αυτήν την νέα διακονία λοιπόν, που σου αναθέτει η Αγία μας Εκκλησία, εναπόθεσε τις ελπίδες σου στον Αρχηγό της σωτηρίας μας Ιησούν Χριστόν, ο οποίος μπορεί να μας οδηγήσει ως ικανός οιακοστροφός σε ασφαλείς λιμένες της πληρώσεως του Θείου

θελήματος, τη πνεύσει του γαληνού Αγίου Πνεύματος, το οποίον δι' εμού του Πνευματικού σου Πατρός, κελεύει νυν ίνα εισέλθεις εις τα άδυτα του αγίου καταπετάσματος.

Είσελθε, Θεοφιλέστατε Άγιε αδελφέ, π. Θεόδωρε, εις την χαράν του Κυρίου σου!»

Βιογραφικό σημείωμα του Θεοφιλ. Επισκόπου Βαβυλώνος κ. Θεοδώρου

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Βαβυλώνος κ. Θεόδωρος γεννήθηκε στο Ρέθυμνο της Κρήτης το έτος 1966 όπου και ολοκλήρωσε την μέση εκπαίδευση. Είναι απόφοιτος της Δ' τάξης του Εκκλησιαστικού Λυκείου Αθηνών και πτυχιούχος της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης καθώς και του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Παρακολούθησε μαθήματα στην Ecole Pratique του Πανεπιστημίου Paris IV (πρώην Σορβόνη) και στο Ινστιτούτο Ορθόδοξης Θεολογίας του Αγίου Σεργίου στο Παρίσι. Ομιλεί και γράφει την αγγλική και την γαλλική γλώσσα.

Στις 7/8/1988 εκάρη μοναχός και την επομένη χειροτονήθηκε διάκονος στην Ιερά Μονή Παναγίας Ακρωτηριανής (Τοπλού) Σητείας υπό του αιιδίου Μητροπολίτου Ιεραπύτνης και Σητείας κυρού Ευγενίου. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε εις την ως άνω Ιερά Μονή στις 22/7/2000 υπό του ιδίου αρχιερέως, ο οποίος και τον χειροθέτησε αρχιμανδρίτη στις 25/3/2002 στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου πόλεως Σητείας.

Εκτός από την Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας υπηρέτησε στις Μητροπόλεις Γαλλίας, εις Παρισίους και Καλής Ελπίδος, εις Durban Νοτίου Αφρικής. Τον Σεπτέμβριο του έτους 2012, ύστερα από πρόσκληση της Α. Θ. Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. κ. Θεοδώρου Β', μετέβη στο Κάιρο όπου αρχικά ανέλαβε εφημέριος του Ιερού Πατριαρχικού Ναού του Αγίου Νικολάου και στη συνέχεια προϊστάμενος του Ιερού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως 23/3/2014 ο Μακαριώτατος του απένειμε το οφίκιο του Μεγάλου Εκκλησιάρχου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας. Την 17ην Νοεμβρίου 2016 προτάσει του Μακαριωτάτου, εξελέγη παμψηφεί Βοηθός Επίσκοπος Αυτού και ανέλαβε καθήκοντα Πατριαρχικού Επιτρόπου εις Κάιρο. Χειροτονήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καΐρου υπό της ΑΘΜ, την 18^η Δεκεμβρίου 2016.